

PETYCJA

w sprawie zmiany przepisów w zakresie umożliwienia pobierania jednocześnie emerytury z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 1251) oraz policyjnej renty inwalidzkiej przyznanej zgodnie z zapisami ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r., poz. 1280).

UZASADNIENIE

W obecnym brzmieniu przepisów powyższych ustaw (art. 95 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz art. 7 Ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym), funkcjonariusz policji zwolniony ze służby z tytułu stwierdzenia całkowitej niezdolności do służby, a który kontynuuje pracę zarobkową odprowadzając obowiązkowe składki ZUS, po osiągnięciu wieku emerytalnego nie będzie miał prawa do pobierania wypracowanej emerytury z FUS przy jednoczesnym zachowaniu prawa do pobierania policyjnej renty inwalidzkiej.

Wszystkie dotychczasowe działania, czy to w formie petycji, odwołań sądowych, wniosków, interpelacji, czy też projektów zmian ustaw, za każdym razem jako głównych zainteresowanych wskazywały wyłącznie emerytów mundurowych, a zarówno ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym służb mundurowych, jak i ustawa o FUS dotyczą nie tylko emerytów, ale także rencistów!

Nie jestem w stanie zrozumieć, dlaczego funkcjonariusze, którzy w swoim życiu nie ze swojej winy zaznali szkody na zdrowiu, ulegli wypadkowi w służbie, przez co nie doczekali swojej emerytury mundurowej, są pomijani w tak ważnych kwestiach.

Chciałbym na własnym przykładzie naświetlić Państwu jak poważny jest to problem niesprawiedliwości i dyskryminacji społecznej. Zwracałem się już w tej sprawie bezskutecznie do kilku instytucji, w tym w ubiegłym roku bezpośrednio do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Zwolniony ze służby w policji zostałem po **ciężkim** wypadku, któremu uległem w służbie w trakcie pościgu za sprawcami przestępstwa. Z uwagi na odniesione obrażenia (70% trwałego uszczerbku na zdrowiu) i powstałą trwałą niepełnosprawność, zgodnie z przepisami ustawy policyjnej nie

mogłem już dłużej pracować w mundurze, zostałem zwolniony. Przyznano mi policyjną rentę inwalidzką w ramach II grupy inwalidzkiej w związku z wypadkiem w służbie z jednoczesną częściową niezdolnością do pracy.

Wysokość mojego świadczenia została wyliczona na podstawie niewielkiej pensji po 5 latach służby, którą w tamtym czasie pobierałem i do dzisiaj podlega jedynie niewielkim waloryzacjom na zasadach ogólnych (Art. 6 Ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym).

Po wypadku moje plany życiowe oraz możliwości rozwoju kariery zawodowej zostały nagle przerwane nie dając mi możliwości wypracowania odpowiednio wysokiego wynagrodzenia stanowiącego podstawę do naliczenia policyjnej renty inwalidzkiej. Obecna wysokość mojego świadczenia jest niższa niż minimalne wynagrodzenie netto.

Z uwagi na niewielkie świadczenie rentowe, podjąłem dodatkowo zatrudnienie, aby utrzymać swoją rodzinę – żonę i trójkę dzieci. Od ponad 28 lat pracuję na umowie o pracę, sumiennie odprowadzając obowiązkowe składki ZUS, mam również naliczony kapitał początkowy za lata pracy przed wstąpieniem do Policji. Oczekuję, aby w momencie osiągnięcia wieku emerytalnego, bez względu na mundurowe świadczenie rentowe, móc skorzystać również z emerytury za lata pracy cywilnej, która przysługuje każdemu innemu uczciwie pracującemu obywatelowi tego kraju. Nie oczekuję niczego więcej ponad to, co wynika bezpośrednio z mojej pracy i ze zgromadzonych składek w ZUS.

Szczególną uwagę chciałbym zwrócić na fakt, że moja praca cywilna nie została wliczona do podstawy pobieranego świadczenia rentowego, w żaden sposób nie wpłynęła i nigdy nie wpłynie na wysokość mojej policyjnej renty inwalidzkiej, ponieważ zapisy ustawy policyjnej nie przewidują takiej możliwości. W odmiennych sytuacjach znajdują się emeryci mundurowi kontynuujący pracę w cywilu, a także każdy emeryt i rencista z FUS, których świadczenie jest podwyższane za każdy przepracowany rok. Co więcej, **rencista wypadkowy z FUS** do momentu osiągnięcia wieku emerytalnego, poza świadczeniem rentowym, otrzymuje także rentę wyrównawczą (art. 6 ust. 1 pkt. 3 Ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych).

Po osiągnięciu przeze mnie wieku emerytalnego, w myśl art. 7 ust. 1 Ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym, nastąpi „zbieg prawa” mojej renty inwalidzkiej z emeryturą z FUS i zobowiązany zostanę do wybrania wyłącznie jednego z tych świadczeń. Natomiast rencista wypadkowy z FUS, po osiągnięciu wieku emerytalnego może wybrać rentę wypadkową i połowę potencjalnej emerytury lub emeryturę i połowę renty wypadkowej (art. 26 ust. 1 Ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych).

Nie potrafię zrozumieć w jaki sposób przepisy mogą stanowić, że w mojej sytuacji następuje „zbieg prawa do świadczeń”, jeżeli oba świadczenia pochodzą z różnych systemów zaopatrzenia, a okresy za które są wypłacane w żaden sposób na siebie nie wpływają, ani też się nie nakładają. Potencjalna emerytura z FUS będzie wyliczona za lata zatrudnienia przypadające poza okresem, za który zostało przyznane świadczenie inwalidzkie z MSWiA.

W polskim systemie zabezpieczenia społecznego zasadą jest wypłata tylko jednego świadczenia, od której to zasady przewidziane są wyjątki, np.: renta inwalidy wojennego lub wojskowego, czy też renta z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych (art. 96 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

Dlaczego wyjątki nie uwzględniają również przypadku inwalidy policyjnego?

Czym różni się inwalidztwo w związku z wypadkiem przy pracy od inwalidztwa w związku z wypadkiem na służbie?

Czym różni się inwalidztwo funkcjonariusza wojskowego od inwalidztwa funkcjonariusza policyjnego? Oboje służyli dla tego samego kraju.

Jeżeli przyznana mi renta inwalidzka stanowi rekompensatę za trwały uszczerbek na zdrowiu i bezpowrotne zwolnienie ze służby, to jej wypłata powinna mieć dożywotni charakter. Mając to na uwadze, ustawodawca nie powinien zmuszać mnie do wyboru pomiędzy dwoma przysługującymi mi świadczeniami. Przepisy nie pozwalają na przeniesienie mojego statusu osoby niepełnosprawnej do powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych, co pozwoliłoby mi na skorzystanie z uprawnień/przywilejów rencisty wypadkowego z FUS, zatem przepisy nie powinny mi tego świadczenia zabierać.

Każdy z systemów, tzn. zaopatrzeniowy i ubezpieczeniowy, realizuje wyłącznie własne zobowiązania, a budżet państwa nie jest obciążony finansowaniem zwiększenia mojej renty mundurowej z tytułu okresów składkowych i nieskładkowych, zanim osiągnę wiek uprawniający mnie do pobierania emerytury z powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych.

Dlaczego ustawodawca nakłada na mnie obowiązek odprowadzania składek na rzecz FUS, jeżeli nie pozwala mi w przyszłości sprawiedliwie skorzystać ze świadczenia emerytalnego lub podwyższyć wypłacanego obecnie świadczenia rentowego o zgromadzone środki w FUS.

Wybierając rentę, zostanę – mówiąc wprost – ograbiony ze środków odłożonych na moją emeryturę. Wybierając emeryturę, zostanie mi zabrana renta przyznana dożywotnio, pozostanie tylko inwalidztwo.

W moim przekonaniu powyższa sytuacja narusza moje prawa wynikające z art. 32 Konstytucji RP, Konstytucji, której zapisów strzegłem:

„... chronić ustanowiony Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej porządek prawny, strzec bezpieczeństwa Państwa i jego obywateli, nawet z narażeniem życia...”

Takie słowa ślubowania wypowiada funkcjonariusz przed wstąpieniem do służby dla tego kraju. Jednak co ten kraj za swoje poświęcenie gwarantuje funkcjonariuszowi? Niezgodne z Konstytucją, nierówne traktowanie obywatela?

Wnoszę o podjęcie odpowiednich kroków legislacyjnych mających na celu dostosowanie przepisów rentowych w zakresie przedstawionej przeze mnie sytuacji prawnej i życiowej, tak aby nie stanowiła ona „zbiegu świadczeń” w myśl Ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym oraz Ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Pozwoliłoby to na pobieranie przeze mnie zarówno policyjnej renty inwalidzkiej, jak i wypracowanej emerytury z FUS.

(Rencista MSWiA po wypadku w służbie)